

VET AQUÍ!

L'arqueòleg que excavà el nostre passat

JOSEP ESTRADA I GARRIGA (1912-2001), ARQUEÒLEG

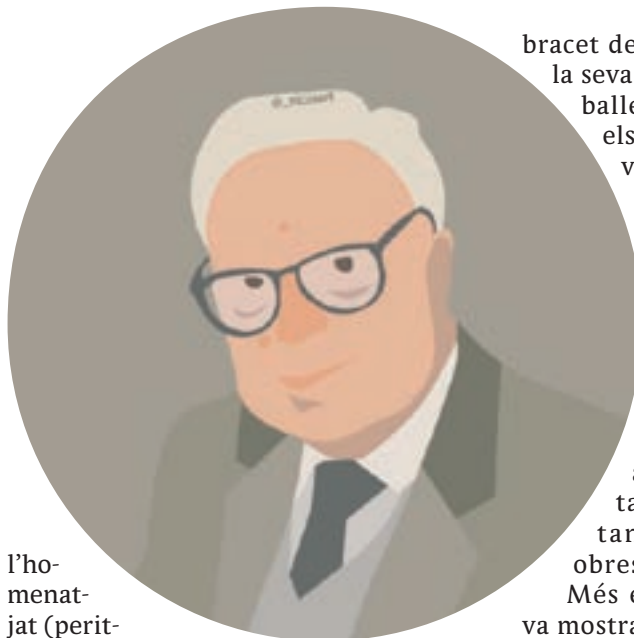
Paco Monja

Periodista
pacomonja@gmail.com

Dijous, 18 de novembre, sala d'actes del Museu de Granollers. El Centre d'Estudis organitza una taula rodona amb motiu del 20è aniversari de la mort de l'arqueòleg Josep Estrada i Garriga (Granollers, 1912-2001). Isabel Rodà de Llanza, catedràtica d'Arqueologia de la UB, fa un recorregut, via vídeo, per la trajectòria professional del "senyor Estrada". Tot són elogis i mostres d'agraïment per la bona tasca d'aquest savi granollerí i no només a Granollers, sinó també arreu del país. Les seves paraules són seguides atentament per la gent que omple la sala, entre els quals uns quants dels seus companys i deixebles.

El Centre d'Estudis, entitat de la qual Estrada va ser un dels fundadors, recorda el pioner que "va exercir un mestratge innegable en diverses generacions de professionals de l'arqueologia". Arribat el moment de la intervenció de Jordi Pardo, arqueòleg granollerí que va començar a col·laborar amb el mestre Estrada des de ben jovenet, la temperatura emocional puja de graus. Entusiasta admirador de l'Estrada arqueòleg i de l'Estrada persona, Pardo coincideix en els elogis i agraïments al "senyor Estrada" i explica com i per què han tingut i encara tenen tanta transcendència els estudis que va fer "l'arqueòleg que excavà el nostre passat". Encertadíssima definició. La copio per al titular d'aquesta pinzellada biogràfica. Pardo insisteix també en la bona feina que va fer Estrada al Museu. Primer com a impulsor de la seva fundació el 1946 a la Casa Molina i, després, com a cap de l'Àrea d'Arqueologia entre 1978 i 1995. Un àrea per cert, que ha donat grans alegries al Museu.

Amb el pas dels minuts comprovo que

l'homenatjat (perit-mercantil, Medalla de la Ciutat, Fill Predilecte de Granollers (1987), arqueòleg reconegut, amant del ball a la seva joventut, savi humil, bona persona...) continua formant part de l'il·lustre i exclusiu club dels "senyors de Granollers". Un club que el formen també, entre d'altres, el geògraf Salvador Llobet, el mestre músic Josep Maria Ruera, el zoòleg i farmacèutic Antoni Jonch i el ceramista Antoni Cumella. Per a Jordi Pardo, "tots ells van mostrar interès per les qüestions culturals de la ciutat, tots van actuar amb responsabilitat cívica i tots hi van treballar àmpliament i generosament". La rematada final de la taula rodona va a càrrec de la seva filla, Marta Estrada i Miyares. Mesurada sempre ella, va sorprendre els assistents amb la presentació d'una petita agenda de 1927 que el seu pare feia servir per a les anotacions de camp. Una joia arqueològica, vaja!

Descobridor de la majoria de jaciments importants de la comarca, Estrada va convertir l'arqueologia en la seva passió i en el cas de Granollers, en una obsessió. Va documentar, sovint del

bracet de la seva dona, Feli Miyares, i la seva filla, Marta, centenars de troballes. Exigent i metòdic, durant els anys que s'hi va dedicar –que van ser tants com les seves cames li ho van permetre– es va convertir en un autèntic guardià del patrimoni. Això ho sabien bé els constructors de la comarca quan començaven obres a solars, indrets o espais on l'arqueòleg granollerí sabia o intuïa que hi podria haver restes arqueològiques. Si s'assabentava d'una descoberta important... la paralització de les obres estava gairebé assegurada.

Més enllà de trepitjar el terreny, va mostrar sempre un gran interès per divulgar les troballes. D'aquí la publicació dels seus descobriments a premsa o revistes, cas del *Butlletí de l'Agrupació Excursionista de Granollers* –entitat de la qual en va formar part– i *Vallés*. L'empresa editora d'aquesta revista li va publicar el 1993 el llibre *Granollers a l'antiguitat*, amb pròleg de Jordi Pardo. En aquesta obra, Estrada amplia estudis ja publicats i en presenta de nous. Els experts coincideixen que els seus treballs continuen sent un referent i imprescindibles per conèixer bé el passat de Granollers. El treball *Síntesi arqueològica de Granollers i els seus voltants*, publicat l'any 1950, continua sent de gran utilitat.

Per als neòfits en la matèria –com un servidor–, a l'arqueòleg Estrada se'l coneix per algunes de les seves teories sobre l'origen del nom de Granollers –ell defensava que Granollers ve de *granota*– o d'una altra més saberuda i encara sense aclarir del tot relativa a escatir –tal com ell defensava– si el topònim *Semproniana* dels Vasos Apol·linars romans (finals s. I aC.) correspon a Granollers.

PIULADES

BERNIE VINYES

"Veig que preparen un homenatge al Santi Santamaria. Arriba tard i veig que n'hi ha més d'un que ara s'hi adhereix. En el seu temps prou va ajudar a ensorrar el seu llegat."

@Bernievinyes

VÍCTOR PÀMIES

"I en plena pandèmia, en lloc de posar més trens per facilitar que la gent pugui anar en transport públic en condicions de seguretat, n'han tret fins el 50% amb els riscos i les aglomeracions que això comporta. On són els tres de Granollers de la R2, Rodalies?"

@vpamies

ÀNGEL GONZÁLEZ

"Salvador Illa, quan defensaràs que com a mínim un 25% dels judicis i sentències a Catalunya siguin en català?"

@aAngelGonzalezL6

JÚLIA BOIX

"Creieu que és prou bona raó com per no anar a ballet el fet que plou i és de nit i he d'agafar el tren i caminar-me un quart de Cardedeu i Bellavista? Jo dic que sí, però crec que la *profe* discrepa."

@juliaboix

JORDI PERALES

"El que són les percepcions, tu: jo de petit tenia la impressió que a Montesa tot hom parlava català i, en canvi, a la Garriga, com que els meus veïns de replà menys el senyor Manel, que era d'Igualada, tots parlaven castellà, doncs em sembla més castellanoparlant. Encara ara em dura."

@jordiedu

LAIA BELLOSTES

"Només tenim una biblioteca a Mollet i en aquestes condicions. Visca la cultura, l'educació i els joves!"

@LaiaBellostes

FE D'ERRORS

* Francesc Colomé, alcalde de les Franqueses, ha renunciat al càrrec de conseller comarcal i no només com a vicepresident del Consell Comarcal, com es diu a la notícia publicada a la pàgina 4 d'EL 9 NOU del 19 de novembre.

LA SANTA ESPINA

